

MIHÁLY ISTVÁN

A. Rimbaud testéhez

igaz szereted a lelket
ha rabmadárként kirepül belőled?
csak épp nem hiszel a rabmadarakban
csak a véletlenszerű saját akaratban
Isten segíts!
csak a rabláncban,
ha fogva tart: rabláncsugarú körben
mozogsz vérző sebekkel remegő lelked
törött félszárnyú röptében

Akt

fejünk tenyerünkbe botlik
s megnyugszik, csuklónk fölött, a könyökünkön
pocsolyába nézve újraálmodjuk magunkat
– fúj a szél – s gyönyörködünk
új arcvonásainkban, míg kisüt a nap